

Biblioteques contra l'espectacle

Publicat per [Interacció](#) [1] el 07/12/2021 - 19:40 | Última modificació: 15/05/2026 - 12:49

L'entrevista a César Rendueles publicada a *Debats* el 2020 és especialment valuosa perquè desplaça la mirada sobre la política cultural cap a espais sovint invisibilitzats pel relat dominant de la innovació i la creativitat. En un moment en què moltes ciutats continuen competint a través de marques urbanes, grans equipaments i discursos sobre "ciutats creatives", Rendueles proposa una inversió gairebé radical de prioritats: abandonar la fascinació per les intervencions espectaculars i tornar a mirar les institucions lentes, quotidianes i poc lluents, com les biblioteques o el sport de base.

Les biblioteques apareixen en el text de Rendueles com a institucions lentes i quotidianes capaces de generar barreja social i resistència a la mercantilització.

L'entrevista gira al voltant d'una idea central: les polítiques culturals de les darreres dècades han estat profundament vinculades als processos de mercantilització urbana i gentrificació. Rendueles descriu com museus icònics, grans infraestructures culturals i narratives cosmopolites van actuar sovint com la "cara amable" de l'especulació immobiliària. El problema no és només econòmic. També és simbòlic. La cultura crítica, fins i tot amb discursos aparentment antagonistes, va acabar encaixant amb molta facilitat dins les dinàmiques del capitalisme urbà contemporani.

Però el text no es queda en la denúncia. El moviment més interessant arriba després, quan Rendueles qüestiona la centralitat cultural de l'avantguarda, de l'espectacle i de la innovació permanent. La seva proposta és gairebé una política de la retaguarda: fixar-se en institucions "grises", lentes i integrades en la vida quotidiana. Les biblioteques apareixen aquí no com a equipaments secundaris, sinó com a espais d'intersecció social difícils de mercantilitzar. A diferència de molts dispositius culturals orientats a la singularitat o a l'experiència excepcional,

les biblioteques funcionen des de la continuïtat, la barreja social i l'ús ordinari.

Aquest desplaçament és rellevant perquè altera algunes jerarquies molt arrelades dins les polítiques culturals. Rendueles defensa que les pràctiques amateurs, les xarxes associatives o els espais culturals de proximitat han estat sistemàticament menystinguts per unes polítiques massa orientades a la professionalització, a la visibilitat i al retorn econòmic. El text obliga a revisar una pregunta que continua plenament oberta: què considerem infraestructura cultural essencial?

L'entrevista és especialment pertinent per al món local. No perquè qüestiona el paradigma de la ciutat creativa, sinó perquè defensa una altra idea de valor cultural: menys vinculada a la marca i més relacionada amb la capacitat de sostenir vincles, permanències i espais compartits. Potser la política cultural no necessita sempre més impacte. Potser necessita més densitat quotidiana.

Referència

Canela Barrull, J. (2020). «*Tenemos que dejarnos de cosas espectaculares y fijarnos en otras cosas más grises, como las bibliotecas*». *Debats*, 134(1), 209–215.

[Text complet de la revista \(pdf\)](#) [2]

Categories: Entrevista

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: desigualtats culturals

Etiquetes: valor públic de la cultura

Etiquetes: participació cultural

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2021/biblioteques>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/alfonselmagnanim134-1-2020_debats_web_castcorr.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/8787>